

**ТЕХНОЛОГИИ ОРГАНИЧЕСКИХ И
НЕОРГАНИЧЕСКИХ ВЕЩЕСТВ И ЭКОЛОГИЯ**

УДК 664.3:547

A.П. МЕЛЬНИК, докт. техн. наук, проф. НТУ “ХПІ”, Харків,

В.Ю. ПАПЧЕНКО, канд. техн. наук, НТУ “ХПІ”, Харків,

Т.В. МАТВЄЄВА, канд. техн. наук, доц., НТУ “ХПІ”, Харків,

С.Г. МАЛІК, інженер, НТУ “ХПІ”, м. Харків,

С.О. КРАМАРЕВ, аспірант, НТУ “ХПІ”, м. Харків

**ДОСЛІДЖЕННЯ ОДЕРЖАННЯ КИСЕНЬ-, АЗОТОВМІСНИХ
ПОХІДНИХ ЖИРНИХ КИСЛОТ АМІДУВАННЯМ
СОНЯШНИКОВОЇ ОЛІЇ**

Розглянуто реакцію взаємодії β – гідроксіетилендіаміна і триацилгліцеринів соняшникової олії при мольному відношенні реагентів вихідних реагентів 1:1÷1:3 в інтервалі температур 413 – 453 К впродовж 6 годин. Досліджено зміни складу реакційної маси з часом реакції.

Рассмотрели реакцию взаимодействия β – гидроксиэтилэтилендиамина и триацилглицеринов подсолнечного масла при мольном соотношении исходных реагентов 1:1÷1:3 в интервале температур 413 – 453 К в течение 6 часов. Исследованы изменения состава реакционной массы с временем реакции.

The reaction of β – hydroxyethylethylene diamine with triglycerides of sunflower oil under molar relation of reagents 1:1÷1:3 and temperature 413 – 453 K during 6 hours was examined. Changes of content of reactive mass were investigated against time of the reaction.

Рослинні олії використовують у світі, як одне з джерел для отримання не тільки харчових продуктів, косметичних та лікувальних засобів, але й в різних галузях промисловості, тому рослинні олії, як відновлювальна оліє-жирова база, є найбільш перспективною. На основі рослинних олій можна отримувати кисеньвмісні продукти, а саме ді- та моноацилгліцерини – поверхнево-активні речовини, які використовують як емульгатори у харчовій та парфумерно-косметичній промисловості. В розвинутих країнах ді- з моноацилгліцеринами одержують за складними та енергоємними технологіями етерифікації, гліцеролізу чи за ферментними технологіями [1, 2, 3]. Крім того, на основі рослинних олій можна отримувати азотовмісні [4, 5, 6] та циклічні азотовмісні органічні речовини, а саме алкілімідазоліни, які проявляють поверхнево-активні властивості, зокрема диспергуючі, інгібуючі, піноутворюючі, миючі, очищувальні та інші властивості. Проблема використання відновлювальних джерел сировини (рослинних олій) у теперішній час має не тільки техніко-економічне (за рахунок енергозбереження, імпортозаміщення і можливості експорту), але й соціальне значення. На цей час відсутнє вітчизняне виробництво кисеньвмісних та цикліческих азотовмісних органічних речовин. В зв’язку з вище викладеним, дослідження які направлені на встановлення кінетичних закономірностей реакцій перетворення рослинних олій в кисеньвмісні і цикліческі азотовмісні продукти, які можна застосувати у харчовій, парфумерно-

косметичній, фармацевтичній, нафтогазовій та інших галузях промисловості є актуальним.

Виходячи з актуальності мета роботи на даному етапі дослідження полягає в встановленні компонентного складу реакційних мас при перетворенні соняшникової олії за реакцією амідування.

У дослідженні використано соняшникову олію рафіновану відповідно до ДСТУ 4492:2006 і β – гідроксіетиленіндіамін виробництва Merck (Німеччина), масова доля основної речовини 99,0 %, вологи 0,5 %.

Реакцію прямого амідування триацилгліцеринів соняшникової олії β – гідроксіетиленіндіаміном проведено при мольному відношенні вихідних реагентів 1:1÷1:3 в інтервалі температур 413 – 453 К впродовж 6 годин і при використанні каталізатору за методикою згідно [5]. У зразках реакційних мас, які відібрано під час реакції, визначено концентрації компонентів реакційних мас, як в [5]. Дослідження компонентного складу реакційних мас проведено на силікагелевих пластинах Silufol хроматографією на тонкому шарі [7]. На рис. 1 приведено приклад хроматограми на тонкому шарі продуктів синтезу і речовин-свідків: соняшникова олія (СО), β – гідроксіетиленіндіамін (АЕЕА), моноацилгліцерини (МАГ), гліцерин (Гл), діаміди (ДАД), аміноаміди (АА), жирні кислоти (ЖК).

З рис. 1 видно, що до складу реакційних мас, які одержані при взаємодії триацилгліцеринів соняшникової олії β – гідроксіетиленіндіаміном входять: триацилгліцерини (ТАГ), діацилгліцерини (1,3-ДАГ і 1,2-ДАГ), МАГ, Гл, ДАД, АА, алкілімідазоліни (АІ), АЕЕА, ЖК. Це підтверджує те, що під час амідування соняшникової олії утворюються не тільки МАГ і ДАГ, але й ДАД, АА, АІ та Гл, як можливі кінцеві продукти, що знаходяться в суміші з вихідною сировиною.

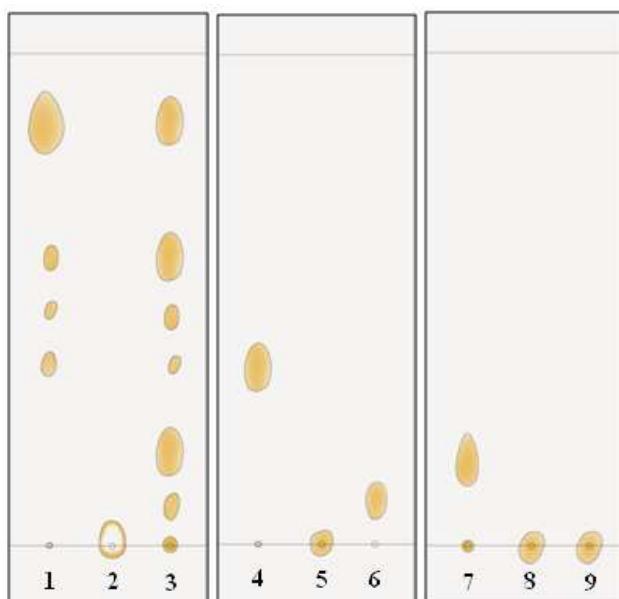

Рис. 1 – Хроматограми реакційної суміші та зразків-свідків, де 1 – СО; 2 – АЕЕА; 3 – реакційна маса; 4 – олеїнова кислота; 5 – Гл; 6 – МАГ; 7 – ДАД жирних кислот соняшникової олії; 8 – АА пальмітинової кислоти; 9 – ДАД пальмітинової кислоти.

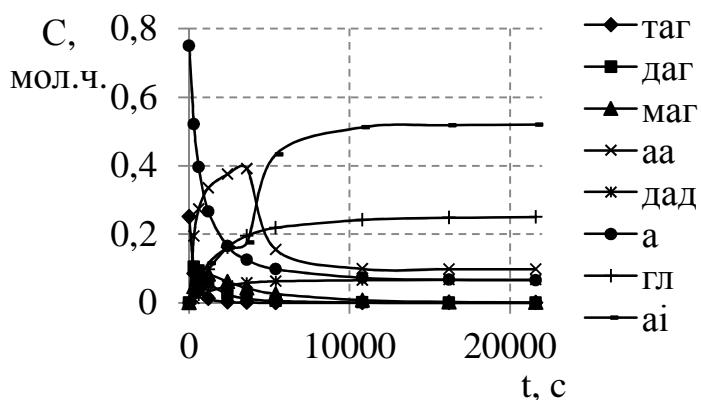

Рис. 2 – Залежності змін компонентного складу продуктів реакції отриманих при взаємодії ТАГ СО з АЕЕА при МВ 1:3 і температурі синтезу 453 К, де таг – триацилгліцерини; даг – діацилгліцерини; маг – моноацилгліцерини; аа – аміноаміди; дад – діаміни; а – β – гідроксіетиленідіамін; гл – гліцерин; аі – алкілімідазоліни

Впродовж реакції отримано залежності змін поточних концентрацій компонентів реакційних мас від часу реакції. Деякі з одержаних залежностей приведено рис. 2. Дослідження змін компонентного складу в залежності від часу амідування свідчить про те, що концентрація ТАГ систематично зменшується, а концентрація ДАГ збільшується, тобто змінюється співвідношення між компонентами реакційної суміші. Концентрація МАГ також збільшується, що підтверджено кількісним визначенням вмісту α -МАГ у реакційній суміші титрометричним методом [8, 9]. Присутність в реакційних масах Гл, ДАД, АЕЕА, АА також підтверджено титрометричними методами [4, 5, 6]. У подальшому досліджені концентрацію ДАГ визначено розрахунковим методом з врахуванням матеріального балансу.

Висновки: В результаті проведеної роботи встановлено, що при амідуванні соняшникової олії β – гідроксіетиленідіаміном в дослідженіх умовах протікає ряд реакцій, які зумовлюють утворення не тільки азотопохідних жирних кислот, але і таких кисеньвмісних продуктів як моноацилгліцерини, діацилгліцерини, гліцерин.

Список літератури: 1. Горяев М.И. Синтез и применение моноглицеридов / Горяев М.И. – Алма-Ата: Наука, 1975. – 135 с. 2. Руководство по технологии получения и переработки растительных масел и жиров / [под ред. А.Г. Сергеева]. – Л.: НПО „Масложирпром”, 1989. – Т. VI. – 357 с. 3. Технология переработки жиров / Арутюнян Н.С., Корнена Е.П., Янова Л.И. и др. – М.: Пищепромиздат, 1999. – 452 с. 4. Матвеева Т.В. Технология отrimання моноацилгліцеринів амідуванням соняшникової олії: дис. на здобуття наукового ступеня канд. техн. наук: 05.18.06 / Матвеева Тетяна Вікторівна – Харків, 2005. – 190 с. 5. Діхтенко К.М. Технологія отrimання моноацилгліцеринів амідуванням ріпакової олії: дис. на здобуття наукового ступеня канд. техн. наук: 05.18.06 / Діхтенко Костянтин Миколайович – Харків, 2008. – 184 с. 6. Папченко В.Ю. Технологія моно-, діацилгліцеринів та діетаноламідів жирних кислот амідуванням соняшникової олії: дис. на здобуття наукового ступеня канд. техн. наук: 05.18.06 / Папченко Вікторія Юріївна – Харків, 2011. – 204 с. 7. Jeineck A.E. Glyserolysis of linseed oil: F compositional study / A.E. Jeineck // JAOCS. – 1969. – 9. – С. 447 – 451. 8. Руководство по методам исследования, технологическому контролю и учёту производства в масложировой промышленности // Под. ред. Ржехина В.П., Сергеева А.Г., Т. III. – Л.: НПО

“Масложирпром”, 1964. – 408 с. 7. AOCS OFFICIAL METHOD Cd11-57 α-Monoglycerides. 9. Heineck A.E., Bergseth. Glycerolysis of linseed oil: F compositional study // JAOCs. – 1969. № 9. – S. 447-451.

Поступила в редакцию 05.04.2012

УДК 547.497.6:547.584

В.В. ШТАМБУРГ, канд. хим. наук, ст. преп., НТУ «ХПИ», Харьков,

С.А. ПАНЕНКО, аспирант, НТУ «ХПИ», Харьков,

А.В. МАЗЕПА, канд. хим. наук, старш. научн. сотр., ИФХ им. А.В. Богатского НАН Украины, Одесса,

А.Е. ШИШКО, студент IV курса, НТУ «ХПИ», Харьков,

В.Б. ДИСТАНОВ, канд. хим. наук, доц., НТУ «ХПИ», Харьков,

В.Г. ШТАМБУРГ, док. хим. наук, проф., НТУ «ХПИ», Харьков

СИНТЕЗ ДИБРОМИДОВ 1,8-БІС(ТРИАЛКІЛАММОНИЙ)-3,6-ДІОКСАОКТАНОВ И РОДСТВЕННЫХ СОЕДИНЕНИЙ

Диброміди 1,8-біс(триалкіламоній)-3,6-діоксаоктанів та 1,8-біс(N-аміно-N,N-диметиламоній)-3,6-діоксаоктану синтезовано реакцією 1,8-дібром-3,6-діоксаоктану з третинними амінами та 1,1-диметилгідразіном, відповідно.

Дибромиды 1,8-бис(триалкиламмоний)-3,6-диоксаоктанов и 1,8-бис(N-амино-N,N-диметиламмоний)-3,6-диоксаоктана были синтезированы реакцией 1,8-дибром-3,6-диоксаоктана с третичными аминами и 1,1-диметилгидразином, соответственно.

The 1,8-bis(trialkylammonium)-3,6-dioxaoctane dibromides and 1,8-bis(N-amino-N,N-dimethylammonium)-3,6-dioxaoctane dibromide have been synthesized by the reaction of 1,8-dibromo-3,6-dioxaoctane with *tert*-amines and 1,1-dimethylhydrazine, respectively.

Соли 1,8-біс(триалкіламоній)-3,6-діоксаоктанов являються удачным гибридом четвертичных аммониевых солей и подандов, содержащих олигооксаэтиленовую цепь. Подобно 1,8-біс(диалкіламино)-3,6-діоксаоктанам [1], они оказались действенными катализаторами фазового переноса (КФП) в гетерофазном синтезе триалкилортормиатов из хлороформа, спирта и щелочи [2,3]. Увеличение длины олигооксаэтиленовой цепи делает их более эффективными КФП, чем хлориды 1,5-біс(триалкіламоній)-5-оксапентана [4]. Однако к настоящему времени удобные методики синтеза бромидов 1,8-біс(триалкіламоній)-3,6-діоксаоктанов не были описаны. Их разработке посвящена данная статья.

Дибромиды 1,8-біс(триалкіламоній)-3,6-діоксаоктанов получаются с высоким выходом при взаимодействии 1,8-дибром-3,6-диоксаоктана с триалкіламіном либо в среде ацетонитрила, либо (в случае триметиламина) при комнатной температуре в среде нитрометана (схема 1). Аналогичным образом из 1,8-дибром-3,6-диоксаоктана и 1,1-диметилгидразина при 20°C в среде ацетонитрила получен дибромид 1,8-біс(N-амино-N,N-диметиламоній)-3,6-діоксаоктана **5**.